

Στις 28 Νοεμβρίου η Β΄ τάξη του Διαπολιτισμικού Λυκείου Ευόσμου πραγματοποίησε επίσκεψη στην κινηματογράφο. Η επίσκεψη περιελάμβανε την παρακολούθηση της τρίωρης ταινίας *Orpenheimer* του Christopher Nolan. Η ταινία ήταν ενδιαφέρουσα διότι ήταν γεμάτη με νέες πληροφορίες για τη φυσική επιστήμη που δεν γνωρίζαμε. Πιο συγκεκριμένα, ο πρωταγωνιστής της ταινίας ήταν ένας απλός φυσικός, μέχρι που ανακάλυψε τον τρόπο για να σταματήσει ο πόλεμος. Στην ουσία, όμως, αυτό που δημιούργησε σκότωσε άθελά του περίπου 200.000 άτομα στην Ιαπωνία.

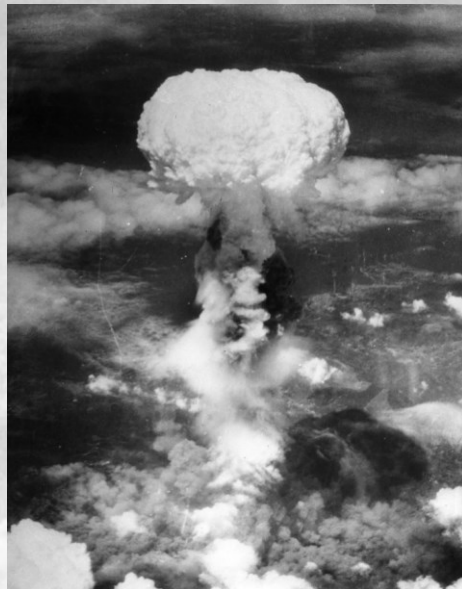
N.S. & A.X.

Απόψεις:

Η βόμβα χρησιμοποιήθηκε φαινομενικά προκειμένου να σταματήσει ο πόλεμος, αλλά στην ουσία για να δείξουν οι Αμερικάνοι την ισχύ τους. Η βόμβα χρησιμοποιήθηκε όταν ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος είχε ουσιαστικά τελειώσει.

Αν το έκαναν για να σταματήσουν όντως τον πόλεμο τότε ενδεχομένως η πράξη τους να δικαιολογούταν. Έτσι όπως, έγινε, όμως, δεν δικαιολογείται διότι το κακό που δημιουργήθηκε ήταν υπερβολικό. Η βόμβα κατέστρεψε χιλιάδες πολίτες και μέχρι σήμερα πεθαίνουν άνθρωποι λόγω της ραδιενέργειας.

K.X. & Γ.Ψ.

*«Τώρα έγινα ο Θάνατος,
ο Κατάστροφέας των Κόσμων»*

«Νιώθω ότι έχω αίμα στα χέρια μου...»

Η βόμβα και ο Orpenheimer μέσα απ' τον Nolan

Ποικίλες είναι οι σκέψεις και οι προβληματισμοί που προκαλούνται ύστερα από την παρακολούθηση της ταινίας που αφορά την ιστορία του Orpenheimer. Η συγκεκριμένη ταινία φέρει στο προσκήνιο ζητήματα που αφορούν την ηθική των πολέμων και τις ευθύνες των επιστημόνων για τις ανακαλύψεις τους. Ο σκηνοθέτης της ταινίας, Christopher Nolan, περιγράφει δύο όψεις της ανακάλυψης της πυρηνικής βόμβας προβάλλοντας τον ενθουσιασμό αλλά και τον τρόμο που προκάλεσε, όταν οι άνθρωποι είδαν τις συνέπειές της.

Η πρώτη πτυχή του θέματος αφορά τον ενθουσιασμό των επιστημόνων σχετικά με την ανακάλυψη του όπλου αυτού. Πράγματι, η ανακάλυψη της πυρηνικής βόμβας αποτέλεσε ορόσημο στην πρόοδο της ατομικής και πυρηνικής φυσικής σε παγκόσμιο επίπεδο. Ταυτόχρονα, λόγω του ανταγωνισμού των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, με το πρόγραμμα Μανχάταν, έναντι του αντιπάλου πυρηνικού προγράμματος του Τρίτου Ράιχ και της Ναζιστικής Γερμανίας, το γεγονός πως ο Orpenheimer και οι συνεργάτες του επιστήμονες κατασκεύασαν και ανακάλυψαν πρώτοι την ατομική βόμβα προκάλεσε μεγάλο ενθουσιασμό. Γίνεται, επομένως, εύκολα αντιληπτό πώς η ανακάλυψη του συγκεκριμένου υπερ-όπλου προκάλεσε τόσο τεράστιο κύμα ενθουσιασμού.

Παράλληλα, η δεύτερη πτυχή του θέματος έχει να κάνει με τον τρόμο των ανθρώπων, όταν αντιλήφθηκαν τις συνέπειες της βόμβας. Έπειτα από τη ρίψη της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι στις 6 και στις 9 Αυγούστου του 1945, πολλοί ήταν εκείνοι που βίωσαν τη φρίκη από τις καταστροφικές συνέπειες. Αυτό φανερώνεται μέσα από μία ιδιαίτερη σκηνή στη διάρκεια της ταινίας, όπου ο Orpenheimer βγάζει λόγο για την επιτυχία της βόμβας στους συναδέλφους του, και βλέπει σαν ψευδαίσθηση τους πάντες μέσα στον χώρο να καίγονται, να κλαίνε και να πεθαίνουν από τη ρίψη της βόμβας και τις θανατηφόρες της συνέπειες. Κάτι ανάλογο είχαν βιώσει και στην πραγματικότητα οι κάτοικοι της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι.

Γίνεται κατανοητό πως έχοντας πλέον συνειδητοποιήσει ο Orpenheimer την επίδραση της ανακάλυψής του, καταβάλλεται από αρνητικά συναισθήματα. Ως αποτέλεσμα, ο επιστήμονας νιώθει ενοχή, φόβο και μεταμέλεια για τις καταστροφές που επέφερε η ανακάλυψή του στην Ιαπωνία και προσπαθεί μέσα από την πολιτική του ισχύ να μειώσει τη χρήση και την παραγωγή της, ενώ ο ίδιος διακατέχεται από ψευδαισθήσεις και από αισθήματα μετάνοιας.

Συμπεραίνοντας, ο Christopher Nolan παρουσιάζει επιτυχώς και τις δύο πτυχές της ανακάλυψης του Orpenheimer: τον ενθουσιασμό που επέφερε και τον τρόμο μπροστά στις συνέπειές της. Ο ίδιος Orpenheimer, ως πρωταγωνιστής της ταινίας, βιώνει και τις δύο με τα συναισθήματά του: από τη μία η χαρά, από την άλλη η ενοχή και η μεταμέλεια.

E.Π. & X.T.

K.B.

Η απόφαση της Αμερικής να ρίξει την ατομική βόμβα μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου παρουσιάζει τον αλαζονικό χαρακτήρα της κυβέρνησής της και την ανάγκη να αναδείξει τη δύναμή της απάνθρωπο τρόπο. Η χρήση αυτού του όπλου είναι αδικαιολόγητη, καθώς θέτει σε κίνδυνο μεγάλο αριθμό αμάχων. Οι μακροχρόνιες συνέπειες λόγω της ραδιενέργειας παρουσιάστηκαν με τερατογενέσεις και άλλα σοβαρά προβλήματα υγείας. Η περαιτέρω κατασκευή παρόμοιων θανάσιμων όπλων θα έπρεπε να είναι παράνομη.

Ο Oppenheimer και η ευθύνη του επιστήμονα

Στην ταινία παρουσιάζεται αρχικά ο ενθουσιασμός του νεαρού επιστήμονα Robert Oppenheimer, όταν κατάφερε τελικά να κατασκευάσει την ατομική βόμβα. Φανταζόμαστε πόση ικανοποίηση ένιωσε για το γεγονός ότι είχε επιτύχει κάτι τόσο μεγαλοπρεπές, καθώς -όπως φαίνεται και στην αρχή της ταινίας- αντιμετώπιζε προβλήματα και αμφέβαλε σχετικά με τις ικανότητές του ως επιστήμονα.

Από την άλλη πλευρά, ο Oppenheimer φαίνεται να αισθάνεται τύψεις σχετικά με τις συνέπειες που θα είχε μια τέτοια εφεύρεση. Μια σχετική σκηνή που μου κίνησε το ενδιαφέρον ήταν αυτή κατά την οποία έβγαζε λόγο στους πολίτες της Αμερικής. Ενώ ταυτόχρονα αντίκριζε μια λάμψη, μια φανταστική καταστροφή.

Κατά τη γνώμη μου, ο ήρωας ένιωσε ενοχές και συναισθήματα μετάνοιας, όταν ήταν πλέον πολύ αργά. Έπρεπε να διατηρήσει την ψυχραιμία του λόγω της φήμης του, αλλά ταυτόχρονα έπρεπε να υπομείνει τις συνέπειες των επιλογών του.

Κ.Α.

Ο Oppenheimer ήθελε να αποκτήσει διασημότητα μέσω της ατομικής βόμβας, αλλά μετάνιωσε για την πράξη του λόγω του κακού που προκάλεσε στην ανθρωπότητα.

Φ.Σ. & Α.Φ.

Απόψεις:

Ο Christopher Nolan παρουσιάζει τον τρόμο για τις συνέπειες που είχε η δημιουργία της ατομικής βόμβας όταν μιλάει ο Αϊνστάϊν με τον Οπενχάϊμπερ στο τέλος και στην αρχή της ταινίας και μπορούμε να δούμε τη θλίψη και τον προβληματισμό και στα δύο πρόσωπα .

Γ. Σ.

Ο Oppenheimer δικάστηκε και τον μίσησε ο κόσμος, ενώ στην τελική αποδείχτηκε ότι τη μεγαλύτερη ευθύνη για τη ρίψη της βόμβας την είχε η Αμερικανική κυβέρνηση.

Μ.Π. & Γ.Σ.

Ο Christopher Nolan χρησιμοποιεί ιδιαίτερες σκηνοθετικές τεχνικές στην ταινία. Παρατήρησα την παραμόρφωση του περιβάλλοντος γύρω από τον Oppenheimer, όταν αυτός σκέφτεται για την ατομική βόμβα, στην ομιλία και στη δίκη του. Η τεχνική αυτή εξυπηρετεί στο να εκφράσει τα συναισθήματα του χαρακτήρα αλλά και να αναδείξει τις συνέπειες της ατομικής βόμβας.

Γ. Σ.